Krimināllieta Nr.11095007113

Lietas arhīva Nr. KA04-0590-19/9
ECLI:LV:RAT:2019:0926.11095007113.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 26. septembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Ingūna Amoliņa,
tiesnese Signe Kalniņa,
tiesnese Ligita Kuzmane,
piedaloties prokurorei Signei Dombrovskai
atklātā tiesas sēdē izskatīja apelācijas kārtībā krimināllietu /pers. B/, personas /personas kods/, apsūdzībā, saistībā ar apsūdzētā /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 10.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 10.oktobra spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā, par to, ka izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) pirmās instances tiesas konstatētajos apstākļos. Par minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu apsūdzētais sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem.

Ar pirmās instances tiesa spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 175.panta trešajā daļā (Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim), par to, ka mēģināja izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), no citas telpas pirmās instances tiesas konstatētajos apstākļos. Par minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu apsūdzētais sodīts ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā (Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim), par to, ka izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), no transportlīdzekļa pirmās instances tiesas konstatētajos apstākļos. Par minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu apsūdzētais sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu 2 noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, par to, ka izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot glabātavā pirmās instances tiesas konstatētajos apstākļos. Par 2014.gada 28.marta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu apsūdzētais sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, par 2014.gada 1.septembra noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu apsūdzētais sodīts ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem.

Ar pirmās instances tiesa spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu 5 noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā (Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim), par to, ka izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot telpā/citā telpā pirmās instances tiesas konstatētajos apstākļos. Par katru minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu apsūdzētais sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu 5 noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā (Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim), par to, ka izdarīja svešas mantas tīšu iznīcināšanu pirmās instances tiesas konstatētajos apstākļos. Par katru minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu apsūdzētais sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi.

Ar pirmās instances tiesa spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 265.panta otrajā daļā (Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim) par to, ka izdarīja transportlīdzekļa reģistrācijas dokumenta nolaupīšanu pirmās instances tiesas konstatētajos apstākļos. Par minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu apsūdzētais sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi.

Pirmās instances tiesa ņēmusi vērā apstākli, ka nav ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tādejādi apsūdzētajam nosakot sodu piemērojusi Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot sodus, apsūdzētajam /pers. B/ sods noteikts ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji pieskaitīts sods, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 8.janvāra spriedumu un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 13.janvāra spriedumu (galīgais sods noteikts ar Daugavpils tiesas 2016.gada 10.novembra lēmumu (Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2016.gada 19.decembra lēmumu), galīgais sods noteikts ar brīvības atņemšanu uz 7 gadiem.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks un izciestā soda daļa pēc Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 8.janvāra sprieduma un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 13.janvāra sprieduma (galīgais sods noteikts ar Daugavpils tiesas 2016.gada 10.novembra lēmumu) (Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2016.gada 19.decembra lēmumu)) – no 2013.gada 30.janvāra līdz 2013.gada 5.februārim, 2013.gada 5.marts, no 2013.gada 25.marta līdz 2013.gada 27.martam, 2013.gada 4.aprīlis, no 2013.gada 15.aprīļa līdz 2013.gada 11.jūnijam, no 2013.gada 15.jūlija līdz 2013.gada 26.decembrim, no 2014.gada 7.maija līdz 2014.gada 9.jūnijam, no 2014.gada 15.jūlija līdz 2014.gada 17.jūlijam, no 2014.gada 4.augusta līdz 2014.gada 6.augustam, no 2014.gada 1.septembra līdz 2018.gada 10.oktobrim.

Apsūdzētajam /pers. B/ piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu izlemti jautājumi par kaitējuma kompensācijām cietušajiem, par procesuālo izdevumu samaksu un par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt spriedumu daļā par sodu, kā arī

daļā par lietisko pierādījumu iznīcināšanu. Apsūdzētais norāda, ka ieslodzījumā pavadīja laiku pēc diviem apcietinājumiem vienlaicīgi – Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas piemērotais drošības līdzeklis 2014.gada 2.septembrī, krimināllietas Nr./numurs/ ietvaros un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 3.decembrī piemērotais drošības līdzeklis krimināllietas Nr./numurs/ ietvaros. Apsūdzētais lūdz ieskaitīt soda termiņā laiku no 2014.gada 3.decembra līdz 2015.gada 6.janvārim kā dienu par divām. Tāpat norāda, ka ir pieļāvis kļūdu piekrītot lietisko pierādījumu iznīcināšanai, tāpēc lūdz atcelt spriedumu šajā daļā, jo pie lietiskajiem pierādījumiem atrodas viņa personīgās mantas, kuras vēlas, lai viņam tiktu atdotas.

Motīvu daļa

Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem, prokurores, apsūdzētā un aizstāves viedokļiem, kā arī pārbaudījusi krimināllietas materiālus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija (turpmāk − tiesas kolēģija) atzīst, ka iesniegtā apelācijas sūdzība ir daļēji apmierināma un pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par rīcību ar atsevišķiem lietiskajiem pierādījumiem, un daļā par Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumu piemērošanu, nosakot sodu apsūdzētajam /pers. B/ par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā, 265.panta otrajā daļā.

Apsūdzētais /pers. B/ savā apelācijas sūdzībā lūdza lietiskos pierādījumus, kuri ir viņa personiskās mantas, atdot viņam atpakaļ.

No pirmās instances tiesas sprieduma izriet, ka uzskaitītie lietiskie pierādījumi ir iznīcināmi. No lietisko pierādījumu saraksta redzams, ka starp tiem ir arī apsūdzētā /pers. B/ personiskās mantas − melnas krāsas virsjaka, adīti cimdi un šalle, melnas krāsas cepure, divas mugursomas, sporta bikses "Adidas".

Kriminālprocesa likuma 235.panta otrās daļas 2.punkta nosacījumi paredz, ka lietas un dokumentus, kuri iegūti izmeklēšanas darbību gaitā, pret parakstu atdod to īpašniekam vai likumīgajam valdītājam, ja ar attiecīgajām lietām un dokumentiem veiktas nepieciešamās izmeklēšanas darbības un to atdošana īpašniekam vai likumīgajam valdītājam nekaitē turpmākajam kriminālprocesam.

Tiesas kolēģija secina, ka apsūdzētā /pers. B/ apģērbs – melnas krāsas virsjaka, adīti cimdi un šalle, melnas krāsas cepure, sporta bikses "Adidas" ar kuru pirmstiesas procesā ir veikta nepieciešamās izmeklēšanas darbības, ir atdodamas apsūdzētajam. Savukārt, divas mugursomas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 2.punktu ir atzīstamas par noziedzīga nodarījuma izdarīšanas priekšmetu, līdz ar to ir iznīcināmas, kā to pamatoti secinājusi pirmās instances tiesa.

Tāpat apelācijas sūdzībā apsūdzētais /pers. B/ lūdz ieskaitīt viņam noteiktā soda izciešanas termiņā viņa atrašanos apcietinājumā no 2014.gada 3.decembra līdz 2015.gada 6.janvārim, jo šajā laikā viņš ticis apcietināts vienlaicīgi divos kriminālprocesos un lūdz šo laiku ieskaitīt soda termiņā kā vienu dienu par divām.

Tiesas kolēģija secina, ka šajā daļā apsūdzētā apelācijas sūdzība noraidāma, jo pirmās instances tiesa spriedumā ir norādījusi visu soda termiņā ieskaitāmo laiku saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas un Krimināllikuma 52.panta nosacījumiem un apsūdzētā norādītais termiņš, kurā viņš atradies apcietinājumā, soda izciešanas termiņā ir ieskaitīts. Turklāt, nav nekāda pamata vienu apcietinājuma dienu skaitīt par divām tikai tādēļ, ka apsūdzētais vienlaicīgi ticis apcietināts divos kriminālprocesos, jo saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturtās daļas nosacījumiem, apcietinājumu tiesa ieskaita soda laikā, vienu apcietinājuma dienu rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu.

Tiesas kolēģija secina, ka tiesa ir noteikusi apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu smagumam un viņa personībai atbilstošu sodu, ievērojot Krimināllikuma 46.panta un 35.panta nosacījumus, kā arī pamatoti piemērojusi Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumus, nosakot sodu par Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā, 15.panta ceturtajā daļā un 175.panta trešajā daļā, 175.panta trešajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Vienlaicīgi tiesas kolēģija secina, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 562.panta pirmās daļas nosacījumiem, ir pamats pārsniegt iesniegtās apelācijas sūdzības robežas.

Kā redzams no pirmās instances tiesas sprieduma, par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētajiem pieciem noziedzīgiem nodarījumiem un Krimināllikuma 265.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, tiesa ir noteikusi sodu īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā. Minētie noziedzīgie nodarījumi izdarīti laikā, kad soda veids – īslaicīga brīvības atņemšana vēl nebija spēkā.

Saskaņā ar 2012.gada 13.decembra likumu "Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī un Pārejas noteikumu 4.punktu, personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda laiku vai apmēru, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija secina, ka par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un Krimināllikuma 265.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kuros apsūdzētais /pers. B/ atzīts par vainīgu, ir tiesisks pamats piemērot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 2.punktu, atstājot negrozītu tiesas piespriesto sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu.

Apelācijas instances tiesas sēdē aizstāvību apsūdzētajam /pers. B/ realizēja zvērināta advokāte Baiba Kelle, kurai par veikto darbu no valsts budžeta līdzekļiem izmaksāti 80 *euro*, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta otro daļu piedzenami valsts labā no apsūdzētā /pers. B/.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

atcelt Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 10.oktobra spriedumu daļā par Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumu piemērošanu, nosakot sodu /pers. B/ par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā un 265.panta otrajā daļā, atcelt daļā par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

/pers. B/, nosakot sodu par noziedzīgiem nodarījumiem, kas paredzēti Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā, 265.panta otrajā daļā, piemērot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 2.punktu.

Lietiskos pierādījumus – melnas krāsas virsjaku, adītus cimdus un šalli, melnas krāsas cepuri, sporta bikses "Adidas", atdot apsūdzētajam /pers. B/.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij 80 (astoņdesmit) *euro* par aizstāves veikto darbu apelācijas instances tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Krimināprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2019.gada 15.oktobrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja Ingūna Amoliņa

Tiesnese Signe Kalniņa